

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ

Ἡ γυναικεία δράση στὴν Σύρο

Ὁ Ἀγώνας εἶναι εὐτυχῆς ποὺ δημοσιεύει σήμερα τὸ παρακάτω ἄρθρο τῆς παλαιᾶς του συνεργάτριας καὶ ἐκλεκτῆς φίλης κ. Ἄννας Σταματελάτου γιὰ τὴ γυναικεία δράση στὴ Σύρο.

Κάθε γυναικεία προσπάθεια γιὰ ἐκπολιτιστικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐργασία ἐνδιαφέρει ἰδιαίτερα τὴ φεμινιστικὴ κίνηση. Γιατὶ ἡ γυναῖκα ποὺ ξέφυγε ἀπὸ τὸν στενὸν ἀτομικιστικὸ κύκλον καὶ ἀπόχτησε ἓνα κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον μπορεῖ νὰ τιχρῶσει εὐκολώτερα τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ τὴ γυναῖκα καὶ νὰ πάρῃ μιὰ στάση ἀπέναντί τους.

Ἡ παθητικότητα, ἡ ἔλλειψη γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος, ἡ διανοητικὴ ἀποτελμάτωση νὰ οἱ πραγματικοὶ ἔχθροι κάθε κοινωνίας καὶ κάθε ἰδεολογίας ποὺ στηρίζεται στὴν ἀλήθεια καὶ στὴ ζωὴ.

Οἱ γυναῖκες ποὺ βγῆκαν ἀπὸ τὴν κατάστασιν αὐτὴ ἔκαναν ἤδη τὸ πρῶτο βῆμα ὄχι ὅμως βέβαια καὶ τὸ μεγαλύτερο. Μένει νὰ ἐπεκτείνουν τὴ δράση τους καὶ σ' ἄλλα στάδια, νὰ νικηθῶσιν συνολικὰ τὴν κοινωνία καὶ νὰ πάρουν συνειδητὰ μιὰ στάση ἀπέναντι στα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν σήμερον τὶς κοινωνικὰς ομάδας. Νὰ νοιώσουν ἀνάμεσα σαυτὰς πιά θέση ἔχει σήμερον ἡ γυναῖκα μέσα στὸ κοινωνικὸ σύνολο νὰ σκεφθοῦν ἂν πρέπει νὰ ἀλλάξῃ αὐτὴ θέση καὶ πῶς. Οἱ γυναῖκες ποὺ θὰ βάλουν στὸν ἑαυτὸν τους τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ καὶ θὰ δόσουν μιὰν ἀπάντησιν συνειδητὰ, ἔχουν κάνει τὸ διανοητικὸν τους προσανατολισμό. Καὶ ἔχομε κάθε ἐλπίδα πῶς θὰ νιώσουν τότε τὴν ἀνάγκη νὰ ἀποκτήσουν δικαιώματα, νὰ γίνουν πραγματικὰς φεμινίστριες.

«Ἡ δρᾶσις τῆς Ἑλληνίδος, ἡ ὁποία ὅσο περὶ αὐτὸν καιρὸς γίνεται πλατυτέρα καὶ ἐντονωτέρα στὴν Σῦρον εἶναι μεγίστη. Βλέπομε δὲ αὐτὸ ἀπὸ τὴν ἐργασία τῶν σωματείων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ γυναῖκα ἐργάζεται ἢ μαζὺ μὲ τὸν ἄνδρα ἢ μόνη της, ὡς εἰς τὴν περιθαλψὴν τοῦ παιδός, τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων τὸ Φιλόπτωχον ταμεῖον καὶ ἄλλα.

Τὸ Λύκειον ἰδρύθη τὸ 1915· ἐργάζεται δὲ ὡς σήμερον ὑπὸ τὸν προεδρίαν τῆς Κας Μαρίας Γιαννικόγλου καὶ ἔχει πλουσιωτάτην, πολυσύνθετον δρᾶσιν.

Πότε ὑπὲρ τῶν οικογενειῶν τῶν στρατευθέντων, πότε ὑπὲρ τῶν προσφύγων, πότε δημιουργὸν συσσίτια—κατὰ τοὺς πολέμους αἱ μερίδες ἔφθαναν τὰς χιλίας—, διαρκῶς ἐργαζόμενον ὑπὲρ τῶν κοριτσιῶν τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ Κυριακοῦ σχολείου πάντοτε τέλος ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἀνταποκρίνεται πληρόστατα εἰς τὰς πολλὰς ἀνάγκας τῆς ἐδῶ κοινωνίας.

Καὶ ἂν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι τὸ σωματεῖο αὐτὸ ἤρχισε τὴν ἐργασία του μὲ 300 δραχμὰς, αἱ ὁποῖαι σήμερον ἀνέρχονται εἰς πολλὰς δεκάδας χιλιάδων δραχμῶν, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ θαυμάσῃ τὸ νοικοκυρίστικο πνεῦμα τῶν Κυριῶν ποὺ ἀποτελοῦν τὸ συμβούλιόν του. τῶν Κων Ζερβουδάκη ταμίου, Βαμβακέρη, Καλβοκρέση, Παππαδάκη κλπ.

Ἡ συστηματικὴ καὶ γεμάτη στοργὴ γιὰ τὸ παιδί ἐργασία φαίνεται ἀπὸ τὸ ἴδρυμα «ἡ περιθαλψὴ τοῦ παιδός» Ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Κας Βέρας Νεγρεπόντη, προέδρου καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Δ. Σ. προσφέρει μερίστην ἐκδούλευσιν ὡς ἴδρυμα εἰς τὸ ὁποῖον διασώζεται ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑγεία τοῦ παιδιοῦ. Μέσα στὸ καθαρώτατο, φωτεινὸ καὶ εὐάερο κτίριον κάθε ἐργαζόμενη μόνη παραδίδει τὸ μωρὸν τῆς ἢ τὸ παιδάκι τῆς μέχρις 7 ἐτῶν καὶ πηγαίνει ἡσυχῇ εἰς τὴν δουλειά της. Ξεύρει πολὺ καλὰ ὅτι τὸ παιδί της μὲ ἐλάχιστη πληρωμὴ, 15 δραχμὰς τὸν μῆνα, ἢ καὶ μὲ καμμιά θὰ βροῖσκειται ὡς τὸ βράδυ στὸ καθαρόν του κρεβάτι, τὸ μεγαλύτερον στὴν «σχολικὴν» αἴθουσαν ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν πεπειραμένων γυναικῶν καὶ διδασκαλισσῶν. Ξεύρει ὅτι τὸ μωρὸν θὰ πιῇ τὸ γάλα του, ποὺ παρασκευάζεται καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς, ὅτι τὸ μεγαλύτερον θὰ βρῇ κοντάστην κα-

θαρὴ τροφὴν καὶ τὴν ἀριόζουσα διδακτακαλία. Τὰ σινδόνια καθαρώτατα, τὰ μικρὰ παχουλά παίζουν, τραγοῦδουν, χορεύουν, ἀπαγγέλλουν, φτιάχνουν ἕνα σωρὸν καλλιτεχνικὰτα πραγματικά.

Πραγματικὰ σ' αὐτὸ τὸ μικρὸ νησάκι φαίνεται πῶς ὑπάρχουν μεγάλας καρδιές. Θὰ πεισθούμε δὲ πῶς εἶναι ἔτσι μολὶς ρίψουμε τὸ βλέμμα μας καὶ στὰ ἄλλα σωματεῖα. Τὸ φιλόπτωχον ταμεῖον, τὸ ὁποῖον παροικουθεῖ ἀπο κοντὰ τὴ ζωὴ τοῦ πτωχοκόσμου καὶ προσπαθεῖ ὅσο μπορεῖ νὰ θεραπεύῃ τὰς ἀνάγκας του.

Μόλις πέρουσι συνεστήθη καὶ ὅμως κατορθώνει πολλὰ δίδει βοηθήματα τακτικὰ καὶ ἔκτακτα, ἐνδύματα, φάρμακα, βιβλία σχολικὰ στὰ φτωχὰ παιδιά, ἐργασίαν. Εἶνε ὅλες οἱ κυρίες τοῦ σωματείου ἐνεργητικώτατες σὰν τὴν Καν Μ. Ναυπλιώτου, τὴν Καν Μ. Κουτσοδόντη, Καν Ὁλ. Βαρθέρη καὶ ἄλλες. Ἐπίσης διοικοῦνται ἀπὸ γυναῖκες καὶ τὸ ὄργανοτροφεῖο τῶν θηλέων καὶ τὸ ἐκθετοτροφεῖον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐκπολιτιστικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ δρᾶσις τῆς γυναικὸς εἰς τὴν Σῦρον. Νομίζομεν μεγίστη, διότι δημιουργεῖται ἐκ τοῦ μηδενὸς μόνον μὲ τὴν θέλησιν, τὴν ἐπιμονὴν καὶ τὴν συστηματικὴν ἐργασίαν τῶν ὀλίγων ἐνθουσιωδῶς ἐργαζομένων γυναικῶν.

Μάρτης 1927 Σῦρος.

Ἄννα Σταματελάτου